ANY VII * * NUM. 216

Sitges, 23 Septembre 1905

BALUAR SITGES

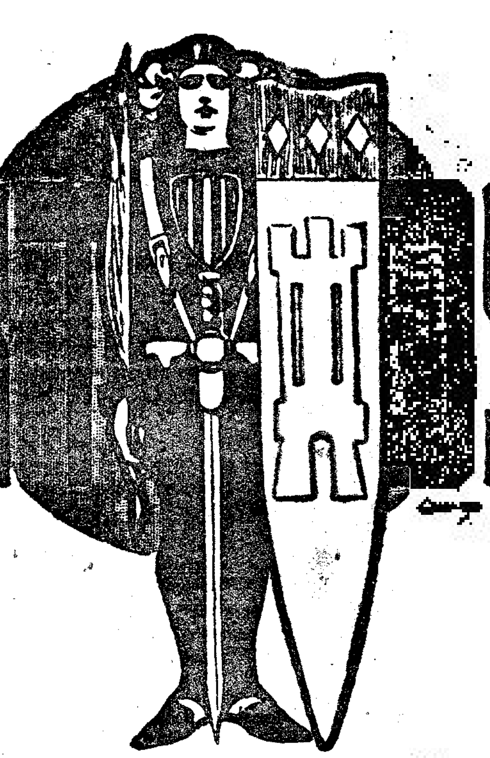

Preus de suscripció:
Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)
Anuncis, Esquelas, Remitits y Reclams
a preus convencionals

Setmanari catalá

Redacció y Administració:
Carrer de la Isla de Cuba, 27

La nostra victoria

Ha sigut inmensa y entussiasta, causant sorpresa fins a nosaltres mateixos, que confiant en guanyar la elecció no creyam tenir aquella enorme majoría sobre el candidat republicá, tant més quan a n'aquét l'apoyaren a darrera hora gran número d' elements monárquichs, remoguent tota mena de pressións al objecte de ferlo surar.

Tot fou inútil, y el districte en pes s' ha despertat responent a la veu de la patria.

La nostra victoria ha espardohit als nostres eterns enemichs, als vividors de tots els pobles, als caciquets que han vist esmaperduts com els hi queya son domini brutal de las mans, y a horas d' ara encara no saben el que 'ls hi passa, com si sortissin d' un somni fatigós.

Y en va volen tornar a reaccionar.

Cal que no 'ns adormim sobre 'ls llorers. Cal que cimentem sólidament nostra victoria.

S' *acostan las eleccións municipals, y a n' ellas hi hem de dedicar la nostra preferent atenció, obrant aixis com a bons ciutadáns.*

En la elecció passada hem amidat las nostras forsas, ens hem contat altre vegada y hem vist que teniam la opimió en favor nostre.

A la lluyta donchs, y que cada poble cumpleixi ab son dever, enviant als municipis homes honrats que administrin llealment els nostres interessos aixafant per sempre el caciquisme que s' havia ensenyorit d' aquest districte.

Ab la nostra victoria, era esplendent de pau y moralitat ha comensat en el districte de Vilanova.

* * *

Una desfeta y una derrota

Las últimas eleccions poden ben be servir de llissó a molts dels obrers d'aquesta vila, que, moguts pe'ls elements que s'anomenan socialistas, els segueixen com a xays y fan cada día la mar de baixesas en perjudici d'ells mateixos, ignorants de las tramas d'aquells capitostos, que's volen fer passar per redemptors de la «societat humana».

Pobres obrers! Es bon trist aixó de que, fanatisats ab els vostres sants ideals, no veyeu com aquets explotadors de voluntats s'aprofitan de la vostra bona fe y se us venen a cada moment per un tres y no res, pitjor que si fossiu xinos.

O sinó, provas.

¿Cóm se comprén que'ls socialistas en las eleccions passadas hagin tingut només 37 vots, quan en las eleccions municipals en tingueren més de 100? Es que ara a Sitges sols hi ha trentasset socialistas o que'ls altres vots qu'han mermat han sigut donats an el burgés don Pau per vías del Lerroux sitgetá (a) Julianet?

Si és el primer cas, ¿cóm s'explica aquesta baixa tan numerosa en el cens socialista? ¿Es que'ls trevalladors ja s'escaman per que van coneixent de mica en mica els bruts trevalls de mina que va fent la pandilla ex cacich-elefaut-gosset de Sans y companyía?

Y si resulta'l segon cas, ¡quíns ideals més purs! Donar els vots a un republicá burgés per rifarse den Quejido!

¡37 vots! Aquets vots deuen ser dels verdaders socialistas, y els qu'han faltat fins a fer el número de las allras vegadas, son els de las massas qu'han votat al usurer don Pau, fent el joch del Lerroux sitgetá, que'ls aborda allá hont an ell li convé més per escalar la menjadora perduda.

Pobres obrers y pobre Quejido! Quína rifada!

* * *

Ab la derrota fenomenal que ha sofert el Lerroux sitgeta en aquestas eleccions, no li queda altre recurs que plegar las gabias y barrellas y anarsen a parar el parany al desert de Sahara, que allá estará més en carácter, perque a Sitges, per ell, els *moixons* s'han acabat per sempre.

L'ex cacich, el socialista y republicá tot d'una pessa, el marmanyer de vots que comparteix las sevas relacions ab gent de baixa má, el qui s'ampara en aquells que s'aixoplugan sota'l mantell del den Baco tan sols ab l'afany de buscar vots, y no a favor de don Pau ni den Quejide, sinó en contra del Municipi.

Quína vergonya y quína baixesa més gran!

Aquell home que en altre temps havía arrivat a agafarse de las barbas dels prohoms polítichs espanyols, avuy ja no és res, és una despulla humana que va per aquets carrers de Deu ignorat de tothom, havent arrivat a tant el seu desprestigi, que fins las criatnras diuen quan el veuen:

—Mira, aquet és aquell senyor que ningú'l vol. Ela!... Avans diu que tot ho manava y com que tot ho volía arreglar al seu gust y no va escoltar an els que li volían be, el varen despatxar a la fresca ab un gran repicli de campanas. ¡Vóltal!...

GARIN

* * *

Per la mar

> La Nit del Amor
> es nii de alegría;
> gaudimla la nit,
> que prou que ve 'l día.
>
> *(Rustñol)*

Serían ben aprop de las tres de la tarde de la vigilia de Sant Joan, quan deixavam la badía de Cádiz pera fer vía envers las més hermosas de las costas gallegas.

Un cop fora del costat d' estribor la barca que tenía qu' emportarsen el práctich, que vingué fins més lluny del far, el bastiment que 'ns conduhía se aná endinzant, endinzant, fent perdre poch á póch de nostra vista el glop blanch de la ciutat, al ensemps que per l' altre costat ens dejxava veure altres poblets que ben aviat desapareixían.

Feya ja una llarga estona que caminavam, que encare al lluny se oviraba el clap de neu de la inmortal Gades, que feya recordar en gran manera la nostra vileta blanca; mes fent el baixell sa vía ens anarem allunyant de las costas y ben aviat aquéstas ens semblavan petits nuvolets grisenchs que sortian per l' horitzó.

La tarde era bonica y convidava á contémplar la sublimitat de la Naturalesa: El sol, hermosíssim, deixant caure sos raigs sobre 'l mar, semblava que hi volgués fer una carretera de brillants: aquélla plana, quieta com una bassa de oli, semblava vestirse ab sas mellors galas pera fer més hermós l' espectacle, y el cel, de un blau com el de nostre pati, es confonía ab el mar; un ayret fresch y suau privaba de que la calor ens molestés, y tan sols el catruch-catruch acompassat que produía la máquina y el ¡¡xuf - xuf!! de l' hélix, rompent l' aygua venían a torbar aquella quietut.

Ja comensavam a reunirse 'l grúpet de passatgers que desde Barcelona veníam fent corro, quan el rutinari toch de campana usat en els vapors ens feu anteposar; a n' aquell esplet de poesía, la fastigosa prosa de la vida y tinguerem de abandonar la cuberta pera ficarnos en l' encaixonat menjador: era la hora de sopar.

Una vegada llestos, la reunió de passatjers amichs va tornarse a formar. Venían, entre altres, dugas noyas que habían pertenescut a un orfeó de Barcelona y algún jove molt entussiasta per l' amor de la terra. Y trobantnos, donchs, en que tots coincidíam en la manera d' éstimar a nostra Catalunya; devant de lo magestuós de aquella posta de sol, y recordant la diada en que 'ns trobavam, ben aviat la conversa de nosaltres els joves es feu extensiva a las noyas, y prnmpte las sentidas notas de «L'Emigrant» entristiren aquells ayres; després de altres en seguiren «Plany», «La Farigola», «La Espigolayre», y «Els Segadors»; y En Morera, En Millet, En Nicolau y En Granados, tots, tots els nostres mestres hi tingueren la seva més ó menys ben cantada; fins que'l delicat chor de noyas de «La nit del Amor», com si volgués fernos sapiguer que aquella era la seva nit, se imposá y es cantá y torná a cantar, fins que, siguent ja quarts de deu, las noyas, cridadas per las sevas mares, comensaren a desfilar, y la reunió a poch a poch se aná desfent.

* * *

A mida que s' enfosquía, la volta anava agafan aquell tó de blau fortíssim, y ben aviat, sense que 'n en adonguessim, se omplí d' estrellas: pocas vegadas había contemplat un cel tan hermosíssim, dessota del quin la són se allunyava, mentres que la pensa s' entregava a divagacións extranyas que parlavan al cor de quan en quan.

Era tan hermosa aquella nit, que convidava a passarla a coberta, donchs talment semblava feta per aquélla y no per cap més.

Devant tanta explendidesa de Natura, un company de cambró, ab el que, per coincidir ab la meva manera de pensar, ben aviat ens uní una amistat bona, jo, estenguerem las cadiras de viatje y ens hi enclotarem, disposats á passar tota la nit a coberta.

* * *

Serían las deu. Tothóm era a joch. El tercer pilot, jove y de nostras ideas, es passejava pe 'l pont, fent la guardia, ensimismat també per aquell ambent poétich que 's respirava.

El silenci era sepulcral. Unicament la remor del mar al ser romput per la proa y l' hélix y el cansóner «ende-vant, ende-vant», que sembla dir la máquina ab sos sorolls, l' interrompían.

Alashoras comensarem nosaltres conversa bén animada sobre las costúms de nostra aymada terra, y com és natural, lo que més preferencia tingué fou la que 'scelebrava aquella nit: Els fochs, las noyas, las platjas, tot, tot tingué sa part dedicada, y recordantho y tornantho a recordar ens deyam: ¿Y qu' en té de rahó En Rusiñol al dirli a n' aquesta *La nit de l' Amor*! y ¡que n' estigueren d' inspirats ell y En Morera! y aixís anarem entussiasmantnos, quan, cuasi instintivament, comensarem els dos «La nit de l' amor es nit d' alegría» y seguirem ab el viril y asardanat «Cantém, companys, cantém tots junts» y el repetirem voltas y més voltas fins que las dotze tocaren y pujá el segón pilot, ver tipo de mariner catalá, a cambiar la guardia.

Habíam fet amistat y després d' haber estat una estona cantant ab nosaltres, ens aconsellá qu' ens en anessem a dormir, puig l' humitat que queya no era gens bona. Efectivament, la humitat era molta, y, contra nostre gust, tinguerem d' abandonar la cuberta per agafar la llitera, ab grossa recansa, y murmurant encar el «Vivim-la la nit,—que es curta y somniosa»...

* * *

Plá bé no habíam comensat a endormiscarnos quan un llarch y pronunciat *tuuut* llunyá ens posá en sobressalt. Seguidament dos més s'en oiren, y alashoras, el pilot de guardia tirá la maneta y el ronch fort del xiulet de nostre barco retrunyí l'espay; després d' aquet seguiren en tal manera, que no passava un minut l' un de l' altre, y a fé qu' aquells estridents y esglayadors *tuuuts* posavan la pell de gallina a qualsevol.

Esbarats treguerems els llensols de sobre, y mon company, que per primera volta se embarcava, em preguntá ab sobressalt:—¿Qué passa? ¿Qué succeeix? —Deu esser boyra, vaig fer jo al sentir lo seguit dels xiulets, y posant peus a terra obrí la porta y, efectivament, l'humitat aquella había tingut sos efectes: la boyra era tan espessa, que a dugas passas no es veya rés.

El perill més grós dels mars ens amenassava y el cas era ben serio. La boyra cada moment era més espessa, els xiulets dels altres baixells, se sentían més aprop y els del nostre cada moment es sovinteijaven més; la máquina funcionava a un quart y per conseguent apenas ens movíam. Las horas semblavan anys; l' esverament del passatje era grós: a n'els de tercera ningú els ne donava entenent de que baixessin a bodega, y els crits esglayadors de las donas acabavan de complèmentar el cuadro, fentlo més esgarrifós de lo qu' en sí ja era.

¡Y quínas horas d' angunia! ¡Y quín costrast! ¡Tot era hú, «La nit de l' amor» al Prado o a bordo del «Puerto Rico»!...

«La nit de l' amor es nit d' alegría, «cantavam el meu company y jo, per fer veurer a unas damas que vénian a la cambra del costat, y ploravan desesperadas, que no hi había perill de cap mena, y el tétrich y sovinteijat *tuuut*, que cada moment era mes proper y, seguit ens tapava las veus com per desmentirnos.

El neguit anava creixent per graus, fins que, per allí a las quatre del matí, arribá a son grau máxim.

Al entrar de guardia el primer pilot, un dels xiulets que se sentían demostrava esser quasi al nostre devant. Tot seguit, un xiulet curt del nostre barco y dos de seguits indicaren que nosaltres avansavam y si ho feyam cap a babor ó estribor; l' altre respongué desseguida e indicá la direcció qu' ells feyan, y ben aviat sortí d' entre la boyra la silueta de aquell bastiment, que, pintat de color de cendra com era, es confonía ab ella y que, com ombra fantástica, avansava en direcció contraria a la nostra y a distancia verament massa propera.

El perill había sigut inminent; mes, gracias a la serenitat de la oficialitat de abdós vapors, cap contratemps material hi hagué que lamentar.

El passatge contemplava encare mitx sobressaltat com es creuavan els dos baixells, tan apropats, que boy els rompents del mar se ajuntavan; empero els ánims se anaren calmant quan es pogué veure que la boyra es desfeya poch-a-poch y que per allá a las vuyt ja estava del tot esvahida.

Y alashoras, quan jo, recordantme de la vila blanca que deixava enllá d' enllá, taratlejava

Vivim-la la nit,
qu' es curta y somniosa,
y és la de Sant Joan
y es la més hermosa,

em deya el meu company:

—¿Ja no t' enrecordas del neguit de la passada?

¡Nosaltres sí que podíam demanar de víurela la nit! Mes si en Rusiñol se hagués trobat aquí, potser avuy hi faría alguna variant, que tal volta vindría a dir, poch ó menys:

Vivim-la la nit,
qu' és llarga y espantosa
y es la de Sant Joan
y és esgarrifosa.

Y aixís va el món: Mentres molts que s' hi aburreixen poden gaudir de festas com «La nit del amor», ahont els cors senten y els caps pensan, y ahont no més hi van per alló del «perque sí»; altres, que allá hi fruirían de debó, s' en allunyan, impulsats pe 'l destí implacable y se apropan sense ni pensarsho a la fréstega nit de la mort.

SAID

Atlántich, Juliol 1905.

Cosas del "Eco"

Tothom sab que 'l mateix que causá la ruína del Municipi fou el que arrastrá a la Societat «El Retire» pe'l mateix camí, y que las personas dignas anavan retrayentsen de día en día, fins que els elements sans que restavan varen destronar al que se había constituit en senyor y major; en primer lloch, pera evitar la total ruína d' aquesta Societat y, segonament per coadjuvar a la obra moralisadora de Sitges, això és, pera treure al ex-cacich y la seva cuadrilla del últim baluart que li restava a las sevas ordres.

Els que avuy están al front de «El Retiro» volen, com a bons patricis, evitar a tot trance aquellas lluytas locals, que tants disgustos habían portat a n' aquesta vila y que sols habían servit per entronisar a individuos funestos per Sitges y pel mateix Retiro.

Per lograr aquet fi s' ha anat estudiant la manera de renovar la Societat, enderrocada y constituirla de nou, si es precís, de manera que sigui perfectament compatible ab las altres existents, portant una vida armónica y hasta de manera que puguin completarse l' una a l'altre, ajudantse en lo que sigui precís y cooperant abdugas juntas la obra moralizadora de Sitges, cosa que ha de ser aixís, puig tan sitgetáns son els uns com els altres y hasta pot ser arribin casi o ser uns mateixos.

Com que això no es fá per obra d' encantament sino que necessita la seva preparació, días enrera la Directiva va cridar a certs elements que poden ajudar a la realisació de la noble tasca que la nova Junta s' ha imposat, tant per la part económica, factor importantíssim, com per la llum que sobre l' assumpto poden donar els cridats a dita consulta.

Are be: l'«Eco» dels excacichs, corresponent al 16 del actual Septembre dona compte al públich de la reunió celebrada al Retiro ab l' objecte esposat, trobant únicament bé que normalisin la deplorable situació financiera, tal vegada ab l' intenció de tornarsen a ensenyorir algún día, pero reproba oberta-

NOTA CÓMICA, per Ll. Brunet

TORNEMHI, QUE NO HA SIGUT RES

ALEGORÍA DEL MES DE SETEMBRE

ment que se li pugui tancar per sempre més las portas per lograr els seus maquiavélichs intents.

També es lamenta de que la admisió de socis es proposi portar a cap en la forma que la majoría de Societats tenen establerta, que segons l'«Eco»... «puede resultar algún tanto caprichosa»; ab lo cual es veu ell mateíx, puig la persona que es decent y no te cap tara, may te por que el refusin y ab aquella gasetilla s' en mostra una miqueta recelós.

També pretén establir discussións dintre «El Retiro» donant a entendre que la reunió tinguda revestí carácter de general, y aixó ab l' intenció de s' agraviessin els socis no avisats; mes afortunadament no es aixís, ja que fins las criaturas saben la seva maldat y els fins ruins que sempre barrina l' inspirador del solt de referencia.

Felicitem a las Juntas Directiva y Consultiva de «El Retiro» pels seus intents desitjant que puguin portarlos a cap per be la Societat que administran, y de Sitges.

La prova més evident de que volen fer bona feyna es que l' «Eco» la reprobi.

BUM

⁂

Noticias

En nom de tots els sitgetans, enviem la nostra mes entussiasta felicitació al dignissim y benemérit patriota D. Albert Rusiñol y Prats, per haver sortit triomfant en una lluyta que casi podríam dir épica, en el districte de Vich ahont el caciquisme hi estava arrelat de una manera horrorosa.

En Rusiñol, en aquesta lluyta gloriosa, després de ser objecte per part de gent miserable de tota mena de calumnias, ha surtit diputat per aquell districte, causant la admiració de tots els bons cataláns.

A las unanims felicitacións que ha rebut, hi ajuntém una abrassada ben afectuosa de la vila de Sitges, ahont tantas simpatías hi compta.

*

El diumenge passat va celebrarse en el Prado Suburense el ball particular de solters.

El saló d'espectacles, luxosament alfombrat, ab lo variat dels trajos clars de las hermosas pradistas, produía un efecte encisador.

Acabat el programa, executat ab gran afinació per la banda de la casa, va tocarse un vals, de més a més, en obsequi de las senyoretas.

Finalisá el ball a dos quarts de tres de la matinada, ab la mateixa animació del seu comens.

*

Aquesta setmana publica'l *¡Cu-Cut!* una caricatura quin peu diu aixís:

«—Au, tu, vina a posar barbería a Vilanova.

—Perqué?

—Perque desde las eleccions s'han quedat sense Barber.»

*

Las funcions relligiosas celebradas en la nostra Iglesia parioquial en honor de Santa-Tecla, patrona d'aquesta vila, no han desmerescut per res de las dels anys anteriors.

*

Segons se'ns ha dit, demá diumenge será l'últim día d'estar obert el Pabelló de Mar, haventhi el progecte de donarhi un ball com a fi de temporada.

*

Aquesta setmana els pescadors han estat ocupats arreglant las barcas anomenadas parellas de bou, per ferse a la mar a últims de mes pera dedicarse a dita pesca.

*

Morta la cuca, mort el verí.

Per centéssima vegada ha deixat el món dels vius *El Mensajero*, de Vilanovova.

(En Pau (1) descansi.)

*

Auny dissapte, a la nit, es celebrará al Prado Suburense el derrer ball de societat de la temporade d'istiu.

A la entrada al saló una comissió de joves regalará pomells de flors a las noyas.

*

S' han comensat a desmontar las casetas dels banys propietat de don Antón Cartró.

*

Ara la pandilla dels lerrouxistas sitgetans usant l'art del pataleig, s'esbrava enviant correspondencias a *La Perdida*, en las que insultan cobartment a digníssimas personas. Entre las moltas bestiesas que diuen, hi ha la de que la major part dels repubicrns (no sabem a quins deu referirse), varen votar an en Bertrán ab motiu d'haver sortit (tot segons l'embustero *escribidor*) las primeras vuyt candidaturas del primer districte a favor den Bertrán.

Nosaltres no sabem perque van votar an en Bertrán els republicans de bona fe, a qui sembla senyala el tonto corresponsal, peró sí sabem que, presenciants com vam ser del escrutini del primer districte, desafiem al embustero que a la cara ens vulgui desmentir que las set primeras candidaturas sortidas de l'urna del citat districte van recaure totas a favor de don Pau Barbé.

Y sinó que ho diguin els mateixos interventors republicans que presenciaren l'acte.

*

Aquesta setmana els pagesos han acabat de arreplegar la brema de las xarmadas; havent comensat seguidament la feyna de la batuda de las garrofas.

*

Recomaném als fumadors de gust comprin el paper de fumar *Diumenge-Olot*, el millor de tots els coneguts fins ara.

Es venen en forma de unas elegants carteras, que contenen deu llibrets ab cobertas de color.

Dipósit: Rambla del Centre, n.° 30, Barcelona.

*

Són moltas las familias vingudas a estiuejar que ja han surtit altre vegada pera el seu respectiu destí.

*

La banda del «Prado Suburense» té en projecte efectuar, a mitjans del mes de Octubre, una excursió a un dels llochs més agrests de las montanyas de aquesta encontrada.

Pera dita excursió el jove director En Magí Carbonell y Rigual escriurá exprofessament una composió que será executada per la banda en plena natura.

Ab tal motiu, són molts els filarmónichs de aquesta vila que volen pendre part en tan original excursió.

*

Aquesta setmana se han fet compras de vi vell a 13 y a 14 pessetas la carga; es tracta de vi de uns 13 graus.

Respecte al vi novell y a raig de cup, encara no se li ha donat preu.

*

Durant la vinenta temporada de hivern, en el Teatre Romea de Barcelona es posarán en escena, entre altras, la obra lírica titulada «El Café de la Esperansa», lletra d'En Santiago Rusiñol y música del Mtre. Morara.

Ab música de aquest mateix mestre hi ha anunciats els poemas de l' Apeles Mestres «El novici» y «La Barca».

Aixís mateix, d' En Santiago Rusiñol també se estrenarán la comedia en dos actes «El bon polissón» y el drama en quatre actes «La bona gent».

L' Ignasi Iglesias hi té entregadas las següents obras:

«Las Garsas», «El Gira Sol», «La Comedianta» (dramas en tres actes), y «Camí de Neu» (drama en un acte).

*

Copiem de *El Diluvio*, de Barcelona:

«Dicen de Villanueva y Geltrú que á consecuencia de la derrota de la candidatura republicana por aquel distrito ha dimitido el Cómité local federalista.

A quien debían dimitir aquellos ciudadanos es al candidato señor Barbé, que se prestó a ser derrotado para dar gusto al chico de las de Bertrán.

¡Barbé! ¡Lladó y Vallés! A ver si los republicanos de Villanueva y de Granollers toman buena nota de ambos nombres para no admitirles jamás como candidatos.

Los republicanos siempre están a tiempo para ponerse en ridículo.»

Que 'ls en sembla?

Sense comentaris.

*

A causa, sens dupte, de la fresca que ha fet aquets últims días de la setmana, sembla que ha avensat la entrada dels aucells de pas; habentse vist ja algúns verdúms y passarells y altres moixóns de fora temps.

Es comprén qu' enguany en passarán molts, y si bufan els garbíns més, encare.

*

Publicacións rebudas

Habém rebut el segón volúm de la Biblioteca *Foch Nou* de Reus, que 'l forma el poema dramátich en tres actes de Lord Byron «Mandfret», traduhit pe'l notable escriptor En Michel Ventura Balañá.

Lo económich del preu de aquesta biblioteca, que és de 35 céntims, y els notables treballs publicats y que té en preparació, la fan digna del favor del públich.

⁂

Estats anímichs

Caminava al costat de la estimada;
la vista se 'm perdía vagament...
De sobte miro, y sento una sorpresa!...
De la forta verdor dels tarongers
els ramells de taronjas ressaltavan
abocantse á n' el marge del torrent
Els tarongers ressaltan, ufánosos,
de la montanya que s' enfila al cel.
Y la montanya enormement ressalta
del incendi dels nuvols de ponent.
Y sempre amunt, tot somniant la gloria,
ma pensa, agullonada, cóm s' hi pert!
¡Oh! Aqueix mirar enllá que m' atormenta!
¡Oh, aqueix glatir etern!
A la montanya la estimada encara
y ab tristesa li dich: — Dols amor meu:
Mon esperit, desorientat, s' enlayra.
Tu qu' ets més reposada, tu que tens
la serenor en el teu front dolcíssim
y caminas pe l' món, tranquilament,
tórnam al teu costat, fés que 'm deixondi.
De lo que veus, digam lo qué 't plau més.—
Aixeca el cap, s' aparta, ensemps, un rinxo
que li pesava sobre 'l front de neu.
Obra els ulls negres.
Lo primer que guayta
es el ponent sachnant qu' abranda el cel.
Montanya avall vá relliscant sa vista...
Rés encar' li ha parlat á dintre seu.
Sa posició tranquila y intorbable
em calma y 'm corprén
Al fons dels ulls li brilla l' alegría
cuan l' esguart li ha arribat als tarongers.
Mira ab vivor com si volgués contarlas,
allarga 'l bras com si las abastés...
¡Qué n' hi fan d' ilusió aquellas taronjas
que s' abocan al marge del torrent!

R. Suriñach Sentíes.

Treballs económichs
pera'l Comers
y la Industria

Imprempta
Bohemia

MATERIAL MODERN PERA OBRAS, REVISTAS, &
* ESPECIALITAT EN ESQUELAS MORTUORIAS *
Carrer de Sant Pau, 74
——Barcelona

---

(1) Barbé.

LABORATORI DE FARMACIA
y ANÁLISSIS QUIMICH
de

F. Font y Torralbas

Montesión, 19 y Magdalenas, 8.
BARCELONA

Medicaments moderns, extrangers y nacionals, de puresa garantida : : : Absoluta pulcritut en la preparació de las fórmulas Vins medicinals de totas menas : Específichs Tinturas . Elíxirs : Aixarops : Dentífrichs

ABONO INDIANO

Producte essencialment vegetal, sens compesició química de cap classe, y de inmellorables resúltats pera el mellorament de las terras y prompte desarrollo de las plantas.

Es necessari son empleo per obtenir una bona cullita.

Es útil pera el cultíu de cereals, y en particuar pera hortalisas, reconegut per eminentsa grónoms de Europa y de reputats agricultors de Catanunya

Pera més informes se facilitan catálechs als senyors que 'ls solicitin.

Representant en aquesta comarca:

Josepha Jacas

Viuda de ANTÓN CARBONELL

SITGES

Restaurant Versalles

MATA Y C.ª

Rambla Canaletas, 3, y Tallers, 1: Barcelona

CUBERTS, desde 3 pessetas; Servey A LA CARTA; HABITACIONS expressas a l' entressol pera familias; Se serveix també A DOMICILI; Obert de DIA Y NIT; Preus ECONOMICHS; Xampany FRAPPÉ a 40 céntims la copa, usant l' aparell frigorífich, FRIMER a ESPANYA : : : : : : : : : : : : : : : :

Tots els días: TOST A LAS BRASAS: PA y copa de XAMPANY: UNA PESSETA

Rambla Canaletas, 3, y Tallers, 1: BARCELONA

El Fénix del Ahorro

Societat benéfica de previsió y pensions vitalicias : Verdadera mutualitat : Funciona baix la inspecció del Govern : Domicili social: Aviñó, 7, Barcelona : Per cada pesseta que s'entregui mensualment se obtindrá als deu anys un benefici mínim de 360 pessetas, ab la ventatja de poguerse trasladar els drets a sos respectius hereus : Pera tota mena d'informes dirigiuvos al Delegat, D. Cristófol Durán.

GRAN RELLOTGERÍA Y JOYERIA

EL REGULADOR

INMENS ASSORTIT EN OBJECTES PROPIS PERA REGALOS

Carme, 1, y Rambla Flors, 37; Barcelona

Camisería y Corbatería

*Carrer Boquería, 32 * Barcelona*

Gran assortit en camisas corbatas, mocadors y tots els articles dertanyents an aquest ram

Gran baratura an els preus

LA CAMISERIA QUE VEN MES BARATO

ESPECIALITAT EN CAMISAS A MIDA

GRAN OCASIÓ Venda de un xalet y varias casas

Las casas están situadas al carrer de Bonayre, Aygua, Sant Bartomeu, Jesús, Sant Francisco, Sant Pau, Carreta, Nou, Devallada, Barcelona, Ribera y Muralla.

Es ven una pessa de terra situada molt aprop de aquesta vila y una gran propietat dintre aques terme municipal.

Venda de ceps americáns de totas classes, procedents dels més acreditats vivers.

Prestams de diners a primera hipoteca.

Per negociacións dirigirse a D. Joan Llopis Milá: Carreró de Can Fals.—Cap de la Vila.—SITGES

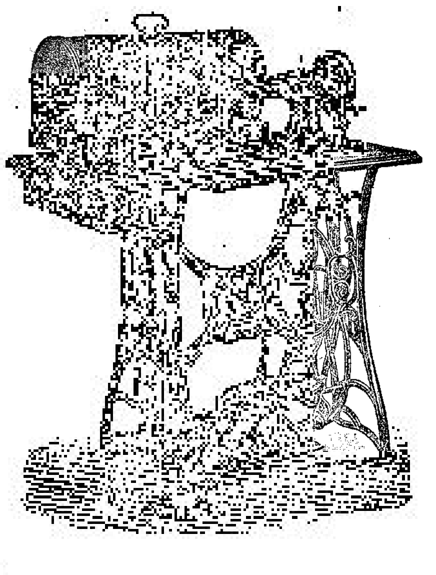

Agustí Navarro

Representant de la sens rival máquina pera cusir, brodar y fer mitja y Jones sabateras

NAUMANN

AL COMPTAT Y A PLASSOS

Las millors, asseguradas en aquesta víla pel seu Representant

Passeig de la Ribera, 26